

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dr. Kronawetter — propadel!

Na Dunaji, 9. novembra.

—o. Komur odločila je usoda delokrog mej štirimi stenami, on je zavarovan viharjev in udarcev, ki rodijo se vsak hip v naročji proste narave, in kdor opravlja zgolj stanovske in zasobne svoje dolžnosti in posle, taistega nevarnosti in izkušnje ne dosežejo, posebne izkušnje, ki jih po gostem podaja javno življenje. Trde besede in hudo grajo znati mora strpeti narodov poslanec v boji strank, v boji, kateri prične sam pogumno in ostro. Kakor vojak na bojišči, pripravljen mora biti tudi borilec v parlamentu, mahitati z mečem besede po protivniku, a ne samo to, nego tudi nasprotnikov napade mu je neustrašeno prenašati v borbi s poštenim orožjem! Ali časih pripeti se, da jamejo sukati meče nevitežke, celo nepoštene, da se ne bije boj samo z ostrim bodalom, nego z ostrupljenimi puščicami in družimi grdimi in zaničljivimi pripomočki, samo da bi protivnik uničen bil ter prišel ob vero in zaupanje pri svojih sodržavljanih.

Tako, kakor smo ravno izrekli, bojevali pa so se leta in leta malo ne vsi ustavaške stranke časopisi na dra. Kronawetterja s čudovito nesramnostjo. Ko mu v javnem življenju in delovanju niso mogli najti ni najmanjšega madeža ni očitanja, jeli so stikati po kotičkih družinskih in rodovinskih njegovih razmer, ali ker tudi tu niso mogli dobiti ničesar, kar bi mu bilo šteti v nečast, šli so ter začeli ga glodati, ker se je v največje stiski in potrebi pokazal ljubečega očeta in soproga, ker je svete družinske dolžnosti izpolnoval do kraja, ker je kot skrben gospodar z malim svojim imetjem skušal skromno, a pošteno shajati. V trenutkih, ko bi se omečilo srce trdo kot kamen in če ne tolažilo, vsaj milovalo nesrečnega protivnika, šli so ga pa javni nemški listi obliat z zaničevanjem in sum-

ničenjem. Od smrtne postelje njegovih otrok, od nezarasenega groba predrage mu hčere preganjalo ga je divje sovraštvo protivnikov, nemških njegovih sobratov. Sramoten in za veke klét spomenik postavilo je negnusno to počenjanje v zgodovini avstrijsko-nemškega časopisja, in žalibog! prepozno, prepozno oglašil se je jeden najodličnejših voditeljev stranke ustavaške, sam prof. Suess, rekši dne 6. novembra v svojem govoru contra dr. Kronawetter zlate besede: „Ne obotavljam se poudarjati, da mora mož, ki stoji sredi viharjev javnega življenja, imeti vsaj jedno nedotakneno svetišče, to je njegova družina, in to ne gre nikdar in pod nobenim uvetom spravljati v javne razgovore“. Prepozno izgovoril je to veljavni profesor Suess ter tako neusmiljeno obsodil razuzdano čredo, katere pastir je on sam bil do današnjega dne. Kajti grozna krivda bila je uže zadolžena, v imenu njega samega, v imenu prvih liberalnih Nemcev v tej monarhiji in cele ustavoverne stranke zadolžena krivda.

Ali še sedaj vprašamo, kako je do tega prišlo, da se nemško-liberalni naši listi s tako nečloveško besnostjo zaganjajo v dra. Kronawetterja dan na dan, in kaj da so hoteli kupiti za drag denar svojega poštenja — ondu odgovarja nam dr. Kronawetter sam. On sam je nekaterekrat v javnih govorih odkril vire, iz katerih vali se ná-nj ostudno to zabavljanje in preganjanje od strani njegovih nemških protivnikov, osobito pa mu je bilo te vire poudarjati zadnje dni pred včerajšnjo volitvijo, kadar so ga ustavaški listi napadali še surovejše in strastnejše, da bi z nova voljen ne bil. Tako pa imamo sedaj golo istino pred sabo, ki se več ovreči ne da. Organi ustavaške stranke jeli so dra. Kronawetterja preganjati še predno je bil nastopil grof Taaffe, še predno je bilo „nemstvo v Avstriji zatirano“, ker je bil dr. Kronawetter pogumen dovolj,

na polna usta in kar se da naravnost povedati v parlamentu, kaj da se dela z državnimi denarji in našimi davki in kako ustavoverna nemška stranka politično svojo moč prepušča mnogim svojim „verwaltungsratom“, da jo daje zlorabiti klikki spekulatov za materialne njihove dobičke. Od tistih mal, ko je dr. Kronawetter s svojimi srečnimi govori v parlamentu ustavaškimi spekulantom nekoliko kupčije razdril ter začel razodevati in pobijati nemško korupcijo, tedaj zakleli so se ustavaški listi proti dru. Kronawetterju in od tega časa ta mož nij imel več pokoja. Sedaj šlo je za to, dr. Kronawetterja ubiti, zvezati ga na rokah in na nogah ter vreči ga za zmirom v politični Hades. Še tako močan človek zamore konečno omagati pod pezo tolikšne družinske nesreče in tacihi javnih napadov, in brez dvombe imeli so te besede v mislih tisti, ki so leta in leta z veliko hudobijo rovali proti poslancu dru. Kronawetterju, da bi ga uničili. Popolnem hoteli so mu ogreniti javno delovanje in življenje sploh, s tem morilskim orožjem mislili so se znebiti svojega protivnika-sodnika!

Ali baš ti strupeni in srditi napadi, ki so leteli v dra. Kronawetterja, morali so volilcem in sodržavljanih njihovim pričati, da ta borba ne velja jedno samo osebo, ampak princip, da tu uničiti gre najpogumnejšega in najbolj zvedenega boritelja zoper korupcijo, ki razjedla je javno avstrijsko življenje do koréna. In to izpoznanje razširilo se je globoko v prebivalcih osmega okraja dunajskega in pojavljalo se osobito zadnje dni na shodih, kateri so imeli zagotoviti dru. Kronawetterju zmago pri včerajšnji volitvi v državni zbor. To bilo je veselo znamenje in ob jednem poročstvo, da je Kronawetterova zmaga gotova. To videla je tudi stranka ustavaška, ki še nedavno brez njene volje nij smel pasti jesenski lis na tla

LISTEK.

Carstvovanje Ane Joanovne. (1730—1740.)

Po Solovjevu in drugih spisal J. Steklasa.

1. Poskus Vrhovnikov (višjih). Rana smrt Petra II. je pred vsem porazila Dolgoruke, ki so upotreabili, samo da zadrže svojo važnost, celo zdvojno sredstvo: pokazavši namreč krivo oporoko Petra II. hoteli so proglasiti za carico njegovo nevesto, kneginjo Katarino Dolgoruko. Ali razume se lahko, da ta poskus nij mogel vspeti; propustili so vnuka Petra Velikega, sina Ane Petrovne, vojvodkinje holsteinske, propustili hčer Petra Velikega, Elizabeto Petrovno, izbrana pa je bila hči carja Joana Aleksejeviča, ovdovela vojvodkinja kurlandska Ana. Pri tej zgodi pa je predložil Dmitrij Mihajlovič Golicev, da se omeji vlast vrhovnega tajnega sovetu z vlastjo carsko; ta predlog so vzprijeli člani tega sveta ali vrhovniki, kakor so jih takrat imenovali, in jeden od njih, knez Vasilij Lukič Dolgoruki, se je podal k Ani v Mitavo s predlogom, da stopi na prestol pod

uvetom omejenja vlasti. Ana je sprejela oboje. Zadoživši iz Mitave potvrdo predlogov, sklicali so vrhovniki višje duhovenstvo, vojaštvo in dvorjanstvo ali plemstvo (šljahetstvo), kakor so takrat govorili, na izredni zbor ter objavili voljo nove carice, da hoče dati omejiti svojo vlast, in da je to sloboden čin Ane. Prisotni so podpisali, da so s to carsko milostjo popolnem zadovoljni. Negledeč na to se je pokazal pa vender silen nemir in nezadovoljstvo na vrhovnike radi njihovih svojevoljnih činov. Vrhovniki so morali dovoljevati drugim odličnim osebam pravo, podajati svoja mnenja gledé novih načinov vladanja; morali so tudi obečati, da bodo v slučajih novih gosudarstvenih važnih del radi razsodbe poklicani v Vrhovni Svet senatorji, generali, člani kolegij in ugledno plemstvo, a če se bode delo tikalo cerkve, potem tudi arhiereji. Mej tem pa so tudi vrhovniki nastojali, da bi rezidencija bila neprenehoma v Moskvi. Mej tem je prišla meseca februarja nova carica v Moskvo; vrhovniki so jo obdali, ter niso pustili pred njo nobenega, ki se jim je videl sumnjiv; ali težko jim je bilo, boriti se z mnogobrojnimi in silnimi protivniki, ki so delali tajno in izkusno. Ko so pripravili vse ter dali vedeti tudi ca-

rici, sešli so se privrženci neograničene monarhije v velikem številu v dvorec 25. februarja ter predali Ani prošnjo, v katerej so prosili, da se podvržejo obsodbi zapiski, katere je predal vrhovni tajni svet brez njihovega mnenja. Carica je privolila, ali privrženci neograničene monarhije niso hoteli gubiti časa ter so uže tukaj v dvorcu sklenili, prositi gosudarino, da bi prevzela samodržstvo po primeru njenih predhodnikov; vsled tega je carica zavrgla predloge, katere so jej vrhovniki predpisali. V aprilu je bila Ana kronana, a početkom l. 1732. se je preselila v Petrograd.

2. Pad vrhovnikov. Vrhovni tajni svet bil je uničen. Delo in važnost osnovelejev omejenja se je zrušila; s početka so jih sicer pustili v miru in še le kasneje so bili nekateri pod raznimi razlogi pregnani, drugi pa usmrteni. V progonstvu so umrli: Dolgoruki, knez Vasilij Vladimirovič, knez Aleksej Grigorjevič, knez Dmitrij Mihajlovič Golicev; usmrtena pa sta bila: knez Vasilij Lukič in ljubimec Petra II. knez Ivan Aleksejevič Dolgoruki. Knez Ivan zaročil se je, dokler je bil še silen, s hčerjo znamenitega feldmaršala Šeremeteva, z Natalijo Borisovno; ko je pa s smrtjo Petra II. začela

po dalmatinskih gorah, ki je njega dni zaukazovala vetrovom v Bukovini in viharjem na morji! Ali sedaj je videla ta stranka, da imajo volilci v glavnem njenem sedeži tolikšno smelost in gredo postaviti za kandidata moža, ki nij milijonar, ni svetnik, kateri nosi preprosto suknjo, a ne z zlatom obšite uniforme tajnih svetovalcev, kakor jo imata Herbst in Chlumetzky, mož, ki je samo dr. Kronawetter, demokrat in psevdoliberalnej stranki velik neprijatelj. Sedaj je torej veljalo napeti zadnji pot še vse moči, da jim ne zatone še ta slava. Zato poslali so na volilno bojišče tudi zadnjega svojega krivokljunega stavca in tako osnovali proti dru. Kronawettru agitacijo, ki se kratko malo opisati ne dá!

Vender pa je vsakemu prišla danes novica ne-pričakovana — da včeraj dr. Kronawetter nij zmage dobil. Sedaj, ko nam je znan nepovoljni vspeh volitve v osmem okraji dunajskem, nam je tudi čedalje bolj jasno, da je lepa vrsta faktorjev, ki so zakrivili dra. Kronawettra propast in ki bi se bili o pravem času odstranili jako lehko. Dr. Kronawetter sam je prikazen v političnem našem življenji, katera se vsakemu ne prikupi na prvi pogled. Vsa njegova krepost in vsa njegova slabost je ta, da on ozirov jemati ne zna niti znati more. Tak mož dandanes nij priljubljen, ker smo vajeni le videza in stvari, sodimo le na oko. Dra. Kronawettra razkričali so za socijalnega demokrata in komunista, zato volil ga nij bogataš; uradnik je vohal v njem skritega upornika itd. Kdor je čital zadnje dni liberarne liste, in bi hotel verjeti vse, temu bil bi dr. Kronawetter zares strah in groza, tako so ga risali. Ali marsikateri volilcev je verjel! Dalje so pa zadnje dni delavci v tem okraji večkrat napravili po ulicah nemire, in komur je bil poprejšnji poslanec dr. Kronawetter republikanec in socijalni demokrat, ta je gotovo mislil, da zagovornik delavskega in obrtniškega stanu ima tudi kaj pri nemirih teh opraviti in iz strahu zatekel se je v naročje drugega kandidata dra. Stourzha ter dal le-temu glas. Kakor smo dejali, premnogo slučajnih in neslučajnih faktorjev pokopalo je vrlega dra. Kronawettra pri včerajšnji volitvi, ne oziraje se na nepoštena sredstva, ki pritira jih preiskava na dan.

Obžalovati nam je ta dogodek v notranjej našej politiki, dasiravno imamo ob enem tolažbo veliko na svojej strani, da se pa stvar vse drugače izide pri bližnjih splošnih volitvah v državni zbor, ko bodo, kakor drugje po avstrijskej tej državnej polovici, tudi v dunajskem mestu novi politično opravičeni razredi izpregovorili svojo besedo in okrepili stranko, katera priboriti želi mir in spravo cesarstvu, pravico in enakost pa vsem stanovom in vsem narodom na avstrijskej našej zemlji. Škoda volilcem, ki poslali so na mesto izkušenega zastopnika dra. Kronawettra v državno zbornico novo politično ničlo dra. Stourzha, — škoda pa tudi za državni zbor in celo avstrijsko polovico to stran

Litave. Bistroumen mož, ki hitro najde pravo sodbo in jo brez prikrivanja tudi izgovori, tak mož morda nij za stranko, ali on je izvrstna moč in potrebna v parlamentu. Dr. F. Kronawetter je tak mož, ki ne pozna videza in hoče torej tudi odpraviti tak konstitucionalizem, ki je samo za videz, samo za oko! Poštenjak mora tudi biti politik — in za tega delj navdušujemo se za dra. Kronawettra.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. novembra.

V budgetnem odseku avstrijskih delegacij obravnaval se je včeraj proračun vnanjega poslovanja. Poročevalec baron Hübner zahteva od ministra vnanjih zadev pojasnenja o občnih razmerah monarhije. Grof Kalnoky izjavi, da so ti odnošaji najprijaznejše vrste, ter najboljšo jamstvo za dolgotrajen mir. Zveza z Nemčijo je trdna in tudi Rusija vedno kaže in poudarja svojo miroljubnost. Italija je izza jednega leta odločno pokazala svojo željo, nasloniti se na nas; akoravno se cesarjevo potovanje v Italijo nij še dogodilo, so vendar odnošaji z Italijo najboljši. Tudi z Anglijo utrdile so se prijazne razmere po egiptskih dogodkih. V kolikor more soditi človeška pamet, da je mir utrjen. Vprašan o uplivu Črnogore pri zadnjem ustanku in o sedanjih državnih razmerah s to kneževino, pravi minister, da so razmere v Črnigori druge, kakor v civilizovanih državah. Tam da nij ne trdne uprave ne stalne vojske. Knez marsikaj ne more, kar bi rad. Nadzorovanje je težko, mi ga moramo dopolniti ob mejah. Odnošaji s knezom so sedaj dobri. Da bi stala Rusija za Črnogoro, o tem nij vidnega znamenja. Zveza Rusije s Črnogoro pa je uže stara, mi smo prejšnje čase premalo storili, da bi si popboljšali svoje odnošaje s Črnogoro. Srbija se je mej ustankom jako lojalno vedla in tira politiko naslanjajočo se na Avstrijo.

Na Dunaji ponavljajo se zadnji čas nemiri delavcev, ki postajajo vedno silnejši in so uže jako resnega značaja. Povod tem izgreedom dal je razpust čevljarske zadruge. Na to so jeli čevljarji demonstrirati, na kar so se jim pridružili tudi drugi elementi, ki so s seboj in z vsem svetom sprti in nezadovoljni. Začetkom so se rogovi leži zadovoljili z vpitjem in žvižgom, ko pa jih policija nekoliko bolj ostro prime, in podi vsaksebi, primejo za navadno poulično orožje ter s kamenjem napadajo redarstvene organe. Posebno v Kaiserstrasse so ti nemiri velike dimenzije, ta del mesta izgleda, kakor da bi stal v posadi. Močne patrole vojakov in policajev prehajajo od kraja do konca, cele čete konjikov se podé po ulici in se postavljajo na določena jim mesta, večna vrata se bojazljivo zapirajo uže ob mraku, neizmerna množica radovednih Dunajčanov pa vre od vseh strani, ter živo diskutira dogodke in spremlja vpjooče tolpe izgrednikov. Velik delež pri teh nemirih ima baš prirojena radovednost Dunajčanov, ki jih žene k vsaki „hetzi“ in tako se dostikrat zgodi, da pri takih pouličnih izgredeh baš najnedolžnejši krvavi, kadar mora posredovati oborožena sila. Kar pa se je nazadnje v Lerchenfeldu pred linijo godilo, to presega uže vse navadne poulične nemire, to je uže dobro insceniran boj, z zlobno napastjo, ki kaže na agitatorje. Pri liniji zahodne železnice našli so drateno mrežo,

ki bi imela podreti konjike, to uže nij več sama „hetz“, nego hudobno pripravljen napad. Lerchenfeldski okraj je pač takim izgreedom najugodnejši, kajti tu stanujejo večidel ljudje, ki nijmajo ničesa izgubiti, ki se torej z veseljem pridružijo postavajočim delavcem, da se nekoliko ponorčujejo z uradnimi oblastniki, jim zabavljajo, ter, ako se da doseči, tudi za hrbotom s kamenjem pobijejo. Tako se je zares godilo v Lerchenfeldu, kjer je v cestnem grabnu skrita druhal s kamenji napadla stražo. Dva eskadrona ulancev morala sta priti na pomoč mestnim stažnikom in peš-vojakom, ter sta imela dovelj opraviti, da sta razgnala razgrajajočo množico, kar se je še le ob 10. zvečer zgodilo. V predkrajih dunajskega mesta vzbudili so ti izgrede velik nemir. Posebno se je bati, da bi se ti ekscesi ne razširili po Währingu, kjer je mnogo prebivalcev delavskega stanu. Včeraj v jutru dobili so uže na kakih trideseterih uličnih vogalih v Währingu in Ottakringu plakate, ki ščuvajo k izgreedom. Tekom včerajšnjega dne posvetovale so se vojaške in redarstvene oblasti, kakimi sredstvi bi zaprečile nadaljne nemire. Cesarju se je o zadnjih dogodkih obširno poročalo telegrafskim potom.

Iz **Spjeta** telegrafuje se „Pozoru“, da je v sredo večer ob 8. uri neznan hudobnež z revolverjem strelil na okrajnega glavarja barona Conradada, da bi ga ranil in tako zaprečil svečanost včerajšnjega fakičnega predavanja občine novemu zastopu, ter slovesno prisego novoizvoljenega narodnega načelnika dr. Rendića v roke barona Conradada. K sreči ga nij zadel. Ljudstvo pa je hudo vzburjeno nad tako zlobnostjo iredentskih pristašev. Slavnost vršila se je potem v miru in večina hiš bila je okrašena s trobojnicami.

Vnanje države.

V **Kopenhagenu** ustanovil se je komite za podporo ponesrečencev v Tirolah in po Koroškem. Mej članovi so danski minister vnanjih zadev, avstrijsko-ogrski poslanik in pa generalni konzul.

Poročila, da bi bil **italijanski** poslanik grof Robilant avstrijskej vladi izrekel željo, da naj se zopet povzemo obravnave o cesarjevem obisku, se nijso skazala resnična. Robilant je le dejal, da Italija priznava in uvažuje uzroke, ki so dali povod Kalnoky-jevim izjavam. Vsako drugo inicijativo v tej zadevi da ima jedino le Avstrija.

Iz **Egipta**: Preiskava v procesu Arabijevem je končana v kolikor zadeva zaslišanje obteževalnih prič. Zagovornikom dal se je tritedenski obrok, da premotrijo izjave prič in tedaj se bo proces začel zopet začetkom decembra. — Iz Kahire se poroča, da je odposlala 7. novembra egiptska vlada vsem diplomatičnim agentom Anglije spomenico, v kateri zahteva odpravo evropske finančne kontrole.

Domače stvari.

— (Trgovinska in obrtniška zbornica), ki voli skupaj z ljubljanskim mestom, glasovala je danes za državnega poslanca. Volitve udeležilo se je 14 gospodov odbornikov, ki so vsi soglasno volili gospoda Petra Grasselli-ja, kateri je tedaj vsega vkupe dobil 529 glasov. Slava! — Nemškutarji upirajo se pasivno tudi v

padati važnost Dolgorukih, svetovali so rojaci Nataliji, da odkaze ženinu. Ali Natalija je mislila drugače: „Kakšna je to radost in je li častna taka vest? Ko je bil on velik, takrat naj bi se jaz z zadovoljstvom z njim možila, a ko je postal nesrečen, pa da mu odpovem!“ Ona se je omožila z Dolgorukim ter delila z njim vso bedo: ljubeča moža je vse prenosila in še njega tolažila in nikdar se nij pokajala, da ga je vzela, ter se radi tega nij pregrešila pred Bogom. Natalija je umrla kot nuna ostavivši zapiske o svojem čistem ali mučnem življenji.

3. Nemška stranka. Na tak način so v borbi drug proti drugemu s poprišča izginili Rusi, stoječi na čelu in dogodil se je nečuvjen pojav: do sedaj so imeli tujci, tudi najbolj zaslužni in daroviti, le nižja mesta v službah, prva pa so zavzimali ruski stari velmoži pa tudi novi, katere je Peter Veliki na to povzdignil, ali sedaj so stopili pa na prvo mesto tujci; važnost Ostermanova in Minihova raste; ali mej temi ljudmi, katerih povišenje bi se moglo opravičiti, so se povzdigovali tudi inostranci v nobenem pogledu važni, in prvo mesto dobil je ljubimec Ane, Kurlandec Biron, ali pravilneje Biren.

Biron hotel je uže zdavnej stopiti v rusko službo, uže za Petra Velikega iskal je službe pri dvoru Sofije, žene careviča Alekseja Petroviča, ali bil je od bit kot človek nizkega rodu; dobil pa je kasneje mesto na dvoru kurlandske vojvodkinje Ane; v kratkem zadobil je tukaj prvo mesto in v istem značenji pojavil se je tudi v Rusiji, ko je Ana postala carica. Vrstniki, ki so poznali Birona, so hvalili njegovo učtivost, pozornost, lepe navade, željo vsem ugoditi, ljubeznivost, sladko besedo, prijazno zunanjost. Ali vsa ta svojstva, vsled katerih je mogel doseči važen ugled pred občinstvom, ga na noben način nijso mogla činiti sposobnim, da bi zavzel prvo mesto za carjem v državi; Biron nij imel namreč nobenih državnih sposobnostij, in kar je bilo še najhuje, on je gledal na Rusijo popolnoma kot tujec. Nadarjeni inostranci, kot Osterman in Minih ter drugi, bili so privezani na Rusijo kot mesto njihovih sijajnih činov; oni so hoteli koristiti Rusiji, ker so bili sposobni za to ter so želeli proslaviti se s koristjo, katero so oni prinesli. Ali malodušni Biron nij mogel imeti takih ciljev; on nij ljubil Rusije, on jih je preziral; on se je hotel okoristiti s svojim visokim mestom samo zato, da bi zadobil od njega

kolikor mogoče večjo korist. S takimi nazori in cilji mogel je Biron, kar se lahko razumeva, storiti Rusiji veliko škodo, kajti njemu bilo je popolnoma vsejedno, kar so delali s to Rusijo ljudje njemu služeci, njega bogateči, samo da bi njemu služili in njega bogatili.

4. Nadloge Bironove dobe. Glavne nadloge, ki so zadele Rusijo v Bironovem času bile so prvič prirodne — lakota in kuga; potem sodnijsko izterjevanje davkov, ki se je izvodilo brez vsakega milosrdja in obzira na okolnosti; in tretjič: ker se je vsled tega pojavilo splošno nezadovoljstvo, Biron pa hotel vzdržati se grdimi sredstvi namreč ova-duštvom in strogostjo, proizvalo je le to novo bedo in nova nezadovoljstva. Pri nastopu na prestol Ane iznašali zaostatki državnih davkov nekoliko milijonov. Biron se je zanimal zato samo na toliko, v kolikor se je hotel pri tem obogatiti. Negledeč na podatke vojvodov o bednem stanju kmetov, razpošiljal je najstrožje ukaze o neprestanem izterjevanji zaostatkov, in kjer se ukazi nijso pomogli, bili so razposlani gardski častniki z nalogom vojvode in njihove tovariše držati vklejane do uplačanja vse zaostale svote; vsled takih prisilnih mer so ravnali davkarji

trgovinske in obrtniške zbornici, ker nobenega ni bilo k volitvi.

— (Gospod Andrej Einspieler,) vele-slavni prvoborec in voditelj koroških Slovencev ob-haja v 13. dan t. m. svoj 70. rojstni dan. Veleza-sluznemu starini, ki je več nego polovico svojega življenja posvetil boju za svoj narod, čestitajoč kli-čemo: „Na mnogaja leta!“

— (Jour fixe) literarnega in zabavnega kluba je jutri ob 8. uri zvečer pri Tavčarji.

— (Gosp. Henrik Weiglein) bivši c. kr. okrajni glavar v Črnomlju pride v istej lastnosti na Krško, ne pa v Kamnik, kakor je bilo s prva odločeno.

— (Tržaško razstavo,) ki bi se po prvem načrtu morala zaključiti v 15. dan t. m., na-meravajo podaljšati do 19. t. m.

— (Nemškutarstvo na južnej želez-nici.) Prijatelj našega lista nam piše: Dne 7. t. m. potoval sem iz Št. Petra v Ljubljano. Navado imam, da se v občevanji po vseh krajih naše domovine vedno poslužujem svojega materinega jezika in tako sem tudi službujočega kondukterja nagovoril slo-vensko. A mož mi je surovim načinom odvrnil, da se ima z njim govoriti v nemškem jeziku, in da slovenskega govora, dasi je jezika zmožen, nij da bi moral umeti. Razume se samo po sebi, da ta-čega surovega žaljenja svojega materinega jezika po neolikanem konduktjerji ne bodem nikdar dopustil, zavoljo tega sem se torej obrnil do glavnega rav-nateljstva južne železnice za zadostenje, ker vendar nij mogoče misliti, da bi po slovenskih deželah na-stavljeno osebje imelo od istega nalog s potujočim občinstvom slovenske narodnosti tako arogantno postopati in tako brezobzirno žaliti njihov narodni ponos.

— (Kacih 50 tihotapcev), vsak vrečo kave na hrbtu, hotelo je preteklo sredo popoldne blizu Doline pretihotapiti colno mejo in prenesti svoje blago v Istro. Pri „Jezeru“ naleté na financarje in se spusté v beg. Nekateri bili so ujeti, drugi so ušli, trije pa so padli čez šest metrov visoko skalo. Dva ostala sta takoj mrtva, tretji, imajoč 50 kil kave na hrbtu, poškodovan je teško na hrbtu in na prsih, da so ga morali prepeljati v bolnico. Ta zadnji piše se Bernard Cendak, je 26 let star, doma pa iz Golaca pri Voloski.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Logatec 9. novembra. Današnja zmaga prihodnja zmaga. Živela zavednost in izredna disciplina ljubljanskih volilcev! Slava vrlemu Grasselliju! Živeli!

Gorenji in dolnji Logatčani.

Šoštanj 10. novembra. Slava sijajnim vspehom izvoljenemu poslancu, trikratna slava zavednim narodnim volilcem bele Ljubljane.

Čitalnica saleške doline.

po čuvstvu samoohranenja: pri kmetih so pobirali in prodajali vse, kar so našli po dvorih; pomeščike in staroste pa so odpravljali v mesto, kjer so jih držali pod stražo po nekoliko mesecev, da so umirali od lakote in od žalosti. Radi nezadovoljstva so se kla-tili povsodi ovaduh, bilo je zlo, kakoršnega nij bilo od časov Godunovih. Žalostna doba se je pa še bolj zmračila s smrtnimikaznimi, progonstvom velmož, Dol-gorukov, Golicinov; odstranjevanjem in kaznovanjem arhierejev. Posebno žalostna bila je kazen Volinskega in njegovih tovarišev. Artemij Volinskij postal je zname-nit še za Petra Velikega na diplomatičnem polji, bil gubernator v Astrahanu, v Kazanu, za Ane povzdig-nil se je hitro ter bil imenovan za kabinet-ministra. Volinskij slovel je radi velikega uma pa tudi ne-strpljivega značaja; bil je nemiren, gizdav, ošaben, nagel, nij trpel revnih a pripraven bil na vsako upi-joče nasilje proti nižjim; radi tega je vzbudil proti sebi silno sovraštvo. Kot gubernator postal je on izvesten po svojej podkupljivosti, odiranji in sredo-večnim barbarskim ravnanjem s podložnimi. Postavši kabinet-ministrom silno se je uprl z Ostermanom, razjezil Birona, kateri je celo sklenil ubiti ga. Vo-

Dunaj 10. novembra. V okrajih Maria-hilf razgnali so včeraj zvečer ob 10. uri vo-jaki tolpo več sto delavcev. Zaseženih bilo je 16 oseb.

Budimpešta 10. novembra. Avstrijska delegacija vzprijela je redno vojskino potreb-ščino, redno in izredno potrebščino za pomor-stvo in dodatni kredit za vojno brodovje po predlogih vlade, le pri rednej potrebščini za pomorstvo odbilo se je 80.000 gld.

Budimpešta 10. novembra. Na zahte-vanje referenta Hübnerja dal je minister vna-njih zadev v daljšem exposé sliko vnanjega položaja.

Minister konstatuje, da tesna prijateljska zveza mej Avstro-Ogersko in Nemčijo obstoji neizkaljena in da je najgotovejše poročstvo za evropski mir. Tudi sosedne vlasti začenjajo pridruževati se tej mirovnej zvezi in zlasti Ita-lija je pred letom dnij izrazila svojo željo na nedvomljiv način. Če se obiskovanje italijan-skega kralja in kraljice do sedaj nij moglo vrniti, krive so temu razmere. Najsrčnejših odnošajev mej obema dvoroma in obema vla-dama ne tiče se to nikakor.

Glede Rusije, konstatuje minister, da so mi-rovni nazori, katere je ruski car tako često izraževal in jim pri raznih dogodkih vedel dati veljavo, jamstvo za to, da miru Evrope od te strani ne preti nikaka nevarnost.

Kálnoky omenja na dalje, da so tudi o-nošaji nasproti zapadnim vlastim prijateljski in iz tega zaključuje, da se, kolikor kaže člo-veška previdnost, nij bati, da bi se motil splo-šni mir.

O Črnejgori rekel je minister, da so splošno odnošaji s knezom črnogorskim dobri in da nij nikakega razloga domnevati, da stoji kaka vna-nja vlast za Črnogoro. Nekateri hercogovski ubežniki povrnili so se vsled amnestije iz Črne-gore in nadejati se je, da ostali kmalu pridejo. Obnašanje Srbije v zadnji krizi bilo je vse-skozi lojalno. Izvestno je, da kralj srbski vztraje v sklepu, da ostane pri politiki, katero je Av-stro-Ogerske nasproti pričel. S pomočjo srbske in bulgarske vlade razpršilo se je za časa ustanka več ustaških čet. Črnagora nij Avstriji nevarna v nobenem oziru.

Dalje naglašja minister, da bi bilo žele-ti, ko bi se izvela določba berlinskega kongresa glede podonavskih trdnjav, sicer so pa taiste v tacem stanji, da nijso brodarenju nikakor ne-varne. Donavsko vprašanje utegne na podlagi Barrévega predloga kmalu biti rešeno. Glede urejenja „Železnih vrat“ na Donavi, nadeja se minister, da se v zimskih mesecih pride do spo-razumljenja vseh dotičnih faktorjev. Evropska podonavska komisija utegne se podaljšati, isto tako tudi urejenje policije na reki mej Gala-

linskij predal je carici zapisek, v katerem je hotel, opisovaje s črnimi bojami ponašanje pridvornih lju-dij, predstaviti Ostermana in druge velmože. Zapi-sek iznenadil je carico prav neugodno, kajti njej nij bilo po volji, da jo hoče Volinskij učiti; potem je Volinskij po svojem običaji udaril poznatega pisa-telja in tajnika akademije Tredjakovskega, in ko je le ta prišel potožit se Bironu, napadel ga je zopet Volinskij opazivši ga v sobi pri Bironu. Poslednji je to upotrebil ter začel prositi carico, da bi bil Vo-linskij predan sodniji: „Ali naj bo njemu, ali pa meni“ govoril je Biron klečé pred Ano, in Volin-skega predali so sodniji, obdolžili ga državnih pre-stopkov, podvrgli ga strašnej muki ter s smrtjo kaznili; tudi dva njegova druga sta bila s smrtjo kaznjena, drugi so bili biti s knuto ter pregnani; tudi otroci Volinskega so bili odpravljani v Sibirijo, sin bil je oddan mej vojake za vselej ter odpravljen v Kamčatko, hčere pa so dali v samostan. Za živ-ljenja omraženi Volinskij zadobil je po smrti slavo patriota, zato ker je padel kot žrtva Bironova.

5. Notanje uredbe vladine. Kar se tiče notranjih uredb za Ane imamo spomenuti najpoprej,

cem in „Železnimi vrati“. — Razprave s Tur-čijo zaradi železničnih zvez bodo se še v te-kočem letu dovele h koncu.

Zapletke v Egiptu nijso ničesa premenile v mejnarodnem značaji sueškega prekopa. Mi-nister pa je rad pripravljen, da se sestavi ko-misija, da se odpravijo vse okolščine in težkoče, ki ovirajo trgovino in njeni razvoj. Prihodnja seja v soboto.

Razne vesti.

* („Humoristické listy“) imajo nasled-nji telegram: V Francosko: „Kako ste mogli ko-muniste zvati bando, saj vender tako plešejo, kakor jim Bismark piska?“ Na drugem kraju: „V Franco-skeji imajo uže zopet novo izdanje „komune“. A hudobni jeziki trdè, da ima ta novi pojav utisneno znamko nemške firme“.

* (Tajnosti Carigradske.) Piše se iz Carigrada v 3. dan t. m.: Zdaj pa zdaj pripetè se tu dogodki, ki spominajo na „Mystères de Paris“. Tako doznalo se je včeraj na splošno žalost, da so našli jednega najbolj spoštovanih armenskih zdrav-nikov dra. Kiatibian-a umorjenega v predmestji. Za-davili so ga po staroturškem običaji. Okoliščine bile so posebnostne. Truplo bilo je v sami srajci, druga obleka ležala je poleg njega, dragocenosti nij manj-kalo nobene. Domneva se, da so ga usmrtili v tur-škeje hiši, v katero je šel kot zdravnik. Vsikdar opasno je evropskemu zdravniku obiskati turško hišo. Nevedne turške rodbine pripisujejo zdravnikom magično moč. Turški zdravniki dajo čestokrat verze iz korana, napisane na mali papir, kot lek, kateri se morajo požreti. Umre li turška žena, katero je lečil zdravnik Evropec, potem domneva ljudstvo umor. Je-li bil tak grozen predsodek uzrok smrti dra. Kia-tibian-a? Umorjeni bil je bogat in znanstveno omi-kan mož. Na njegove stroške učilo se je vedno po osem mladih Armencev v Parizu medicine. Sovraž-nikov nij imel, oropan nij bil, tedaj imamo pred seboj zopet poglavje iz „Mystères de Stamboul“.

Narodno-gospodarske stvari.

Narodna razstava 1882 v Moskvi.

II.

(Dalje.)

Kožuhovina

je v Rusiji jeden najjačjih trgovinskih predmetov in trgovci s kožuhovino razstavili so v Moskvi tako krasno, da nobena država na svetu kaj jednacega pokazati ne more. Videl sem vse možne kožuhovine, od kože bele podlasice (gornostaj-hermelin), ki stane 90 kopek do 1½ rublja, do srebrne lisice (Silberfuchs) po katere koži je baš sedaj mnogo vprašanja in se plačuje komad po 100 — 150 rubljev. Ne glede na klimatične razmere, vsled katerih je nošnja kožuhov osobito v severnih krajih velik del leta neizogibljiva, utegnili bi se težko najti dežela, kjer bi bila tolika potrata v kožuhih in obleki, s kožuhovino podloženej, kakor v Rusiji, kjer plašči, katerih podloga iz kožuhovine reprezentuje vrednost od 3000—4000 rubljev, nijso baš redkost.

Posebno bogata je izložba S. I. Bjelkina v Moskvi in Pavla Grünwalda v Petrogradu. Prvi raz-stavil je celo vrsto najlepših kožuhov in izzivajo ob-čudovanje zlasti oni iz kož srebrne lisice po 4000 do 5000 rubljev, sobolovi po 3000 do 5000 rubljev

da je bil uničen „Verhovnij Tajnij Sovjet“ (v marcu l. 1730) ter ustanovljen upravljajoči senat na istem temelji in z isto močjo, kakor je bil za Petra Veli-kega; ali na skoro je uvela carica mesto vrhovnega tajnega sovea „Kabinet“, katerega člani so se ime-novali kabinet-ministri. Staro zlo, od katerega je trpela drevna Rusija, trajalo je tudi v novej; na početku carstvovanja izdala je carica prisiljena ukaz, v katerem se govori, da mnogi vojvode posadskim in ujezdnim prebivalcem delajo krivico in škodo, zato je bilo zapovedano, da se imajo vojvode menjati v vsakih dveh letih ter vselej, kadar službe spremene, prijaviti se senatu z računi svojimi; če se pokaže, da je bil vojvoda pravičen in če kasneje proti njemu nij bilo nobenih tožeb, bilo je dovoljeno postaviti ga zopet za vojvodo. I Ana se je morala potožiti, da se sestava Uloženija nij pomaknila nič naprej, a mej tem da so brezvestni sodniki pri ne-soglasnih ukazih rešavali tožbe nepravilno, v korist katere stranke koli so hoteli; carica je zapovedala začeto Uloženije nemudoma dokončati ter zato opre-deliti dobre in razumne ljudi, izbravši jih mej plem-stvom, duhovstvom in trgovci. (Dalje prih.)

in iz kož modre lisice (Blaufuchs) po 2000—4000 in bobrovi (Biber) po 1000—2000 rubljev. Grünwald izloži je v svojej vetrini tudi lepe cestne kožuhe, a njegovi najlepši izdelki so iz črnih in belih medvedovih kož v vrednosti po 100 do 400 rubljev. Prav lepe in okusne kožuhe in kožuhovino razstavila sta tudi N. B. Eggers in A. M. Mihajlov v Moskvi.

Navadno kmečko obleko iz ovčjih kož za 30 do 50 rubljev razkazuje N. M. Kornilov v Jaroslavu.

Glavna kupčija v kožuhovini vrši se v Nižnem Novgorodu in v Samori ob somnjih, kamor prihajajo kupci iz vseh delov sveta, da kupijo, česar jim treba, kajti v ti dve mesti pošilja Sibirija svoje zaklade fine in navadne kožuhovine.

Obleka.

Zastopnike te velike obrtnije razdeliti moram na dve kategoriji, izmed katerih je samo jedna razstavila v Moskvi, druga, ki ima zlasti za Avstrijo veliko važnost, pa ne.

V prvo kategorijo spadajo krojači in šivilje, ki delajo na mero in naročbo in so razstavili oblačila, ki so narejena sicer doma, a po pariških uzorcih in modelih in se v ničem ne razločujejo od enakih izdelkov, kakršni se po vsem civilizovanem svetu več ali manj okusno in ugajajoč vsakokratnej modi izdelujejo po visokej ceni. Najodličnejši atelijeji za moško in žensko obleko pa so od razstave izostali in se zbog tega večina razstavljenih predmetov, dasi so delani po pariških modelih, ne odlikuje niti posebnim okusom niti umetniško-lepo izvršitvo. (Slede imena razstavljalcev in njih firm.)

Jako lepe in bogato obšite ruske narodne noše kaže firma Rus v Moskvi; dalje se vidijo take noše posebno bogato in izvršno opravljene v turk-stanskem in kavkaškem oddelku. (Dalje prih.)

Tujci:

Pri **Slonu**: Signer z Dunaja. — Skušek iz Postojine. — Seliak z Dunaja. — Aufmuth iz Gradca. — Kalser z Dunaja. —

Pri **Maliči**: Schaller iz Ljubljane. — Kallpacher iz Gradca.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
6. novembra	Ob 7. uri zjutraj	741.68 mm.	+ 4.6° C	slaboten vzhod	deloma jasno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	740.44 mm.	+ 12.4° C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	740.82 mm.	+ 10.0° C	slaboten jugozahod	oblačno	
7. novembra	ob 7. uri zjutraj	740.42 mm.	+ 3.2° C	brezvetrije	oblačno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	737.92 mm.	+ 13.2° C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	738.64 mm.	+ 8.8° C	brezvetrije	jasno	
8. novembra	ob 7. uri zjutraj	736.10 mm.	+ 3.0° C	slabotna burja	deloma jasno	5.30 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	734.57 mm.	+ 12.2° C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	732.21 mm.	+ 10.4° C	brezvetrije	oblačno	
9. novembra	ob 7. uri zjutraj	727.20 mm.	+ 11.4° C	slaboten jugozahod	oblačno	52.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	722.12 mm.	+ 14.4° C	jug. močan jugozahod	oblačno	
	ob 7. uri zvečer	722.50 mm.	+ 12.2° C			

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk, poprej precej visok, jel je zopet precej močno, vendar enakomerno padati; razloček mej maksimum in minimum vsled tega tedaj nij bil ekstremen. Vetrovi so postali precej močnejši in so jeli zopet prevladovati južni vetrovi nad severnimi in vzhodnimi. Temperatura se je nekoliko vzdignila, ob enem pa tudi zjednačila, tako da razloček mej jutrom in opoldnem nij bil več tako ekstremen; temperatura bila je večinoma nadnormalna. Nebo se je zopet stanovitno pooblačilo, vreme je postalo po teden-skem prenehanji zopet deževno.

Dunajska borza.

dné 10. novembra.

Papirna renta	76 gld. 95	kr.
Srebrna renta	77 " 55	"
Zlata renta	95 " 30	"
5% marcna renta	92 " —	"
Akcije narodne banke	835 " —	"
Kreditne akcije	305 " —	"
London	119 " 30	"
Srebro	— " —	"
Napol.	9 " 48	"
C. kr. cekini	5 " 66	"
Nemške marke	58 " 50	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 119	" 50
Državne srečke iz l. 1864	100 " 171	" 75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95 " 40	"

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Ogrska zlata renta 6%	119	50
" " " 4%	86	80
" " " 5%	85	80
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 115	75
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	118	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	97	70
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld. 174	60
Rudolfove srečke	10 " 18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 123	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	230	50

Št. 14.189.

(714)

Ustanove.

Ljubljanski magistrat ima za leto 1882 sledeče ustanove podeliti:

1. Janez Bernardini-jevo v znesku 78 gld. 25 kr.
2. Jurij Thalmeiner-jevo v znesku 84 gld. 16 kr.
3. Janez Jakob Schilling-ovo v znesku 71 gld. 40 kr.

4. Janez Jošt Weber-jevo v znesku 80 gld. 42 kr. Do teh ustanov imajo pravico hčere ljubljanskih meščanov, katere s spričevali dokažejo, da so meščanke, revne, poštenega obnašanja in da so se letos omožile.

5. Janez Nikl. Kraškovič-ovo v znesku 73 gld. 50 kr., do katere ima ubožen kmet iz šentpeterske fare pravico.

6. Jakob Anton Fancoi-jevo v znesku 71 gld. 40 kr., do katere ima uboga, poštena nevesta meščanskega ali nižjega stanu pravico.

7. Jožef Feliks Sin-ovo v znesku 48 gld. 30 kr., do katere imata dve najbolj revnih deklic pravico.

8. Janez Krst. Kovač-ovo v znesku 151 gld. 20 kr., katera se ima mej štiri v Ljubljani bivaajoče revne očete ali udove-matere razdeliti, ki imajo po več otrok in uboštva niso sami zakrivali.

9. Ustanova za posle od neimenovanega do-brotnika v znesku 50 gld. 40 kr., katera se ima razdeliti mej štiri uboge posle, ki niso več za delo pa na poštenem glasu.

Prošnje za te ustanove naj se s potrebnimi prilogami vred do **zadnjega novembra t. l.** uložijo pri tukajšnjem mestnem magistratu.

Kdor hoče za več ustanov prositi, mora za vsako posebno prošnjo uložiti.

Mestni magistrat v Ljubljani.

dné 25. oktobra 1882.

Župan: Grasselli.

Št. 60.

(715—1)

Dražba.

Dné 18. novembra t. l. ob 10. uri popoldne bode se vršila v občinski pisarni v Dolenjem Logatci manjšavna dražba naslednjih mojsterskih del tukajšnje šolske stavbe, in sicer:

Mizarska dela v fiskalnej ceni 984 gld. — kr.

Ključarska " " " " 1005 " 84 "

Kamnoseška " " " " 1321 " 39 "

K tej dražbi vabijo se podvzetniki s pristavkom, da bode moral uložiti vsak dražbenik 10% varščine.

Pogoji dražbe in predarki zamorejo se pregledati tukaj ob uradnih urah.

Krajni šolski svet v Dol. Logatci,

v 9. dan novembra 1882.

Mulley.

V gostilni pri Maliču

vsak petek

(716—2)

morske ribe.

Zakup trgovišča.

Na Hrvatskem, ob glavnej cesti **Zagreb-Brežice**, dve uri od Zagreba, 1 uro od Brežic, 1/4 ure od železnične postaje **Savski Marof**, na obljudenem kraju daje se dobro opravljena krčma, potem trgovski prostori, posebno pripravi za kramarsko prodajalnico **tako** in prav ceno v najem. Natančneje se izve pri oskrbništvu gosposčine **Ladue**, pošta **Savski Marof** na Hrvatskem. (684—6)

Nova hiša,

v **Notranjih Goricah** v sredi vasi, vrh prijaznega klanca ležeča s hlevom, prostornim dvoriščem in vrtom ob hribu, posebno pripravna za kakega krčmarja, kramarja ali pre-kupovalca žita se proda ali pa v najem da.

Natančneje se izve pri **Mariji Smrekar** v Ljubljani, sv. Petra cesta 12. (706—3)

Prijazna hiša

blizu farne cerkve v **Hotiču**, postaja **Litlja**, v ka-terej se je doslej **tržilo**, pa je sposobna tudi za **krčmo**, in pa še dva velika, tikoma hiše ležeča **travnika** se proda prostovoljno za 3000 gld. Več se izve v F. Müller-jevem annoucenbureau v Ljubljani. (717—1)

TRŽAŠKA RAZSTAVINA LOTERIJA.

Srečkanje 5. januarja.

1. glavni dobitok gotovih 50.000 gld.

2. glavni dobitok gotovih 20.000 gld.

3. glavni dobitok gotovih 10.000 gld.

Nadalje

1 à gld. 10.000 — 4 à gld. 5000 — 5 à gld. 3000 — 15 à gld. 1000 — 30 à gld. 500 — 50 à gld. 300 — 50 à gld. 200 — 100 à gld. 100 — 200 à gld. 50 — 542 à gld. 25, — skupaj

1000 dobitkov iz 213.550 goldinarjev.

Obširni popisi dobitkov so na ogled razpoloženi v vseh prodajalnicah lozov.

Cena jednemu lozu 50 kr.

Naročila s pridjanimi 15 kr. za poštino naj se pošiljajo na

loterijski oddelek tržaške razstave

Piazza Grande št. 2 v Trstu.

Kdor hoče loze razprodajati, obrne naj se takoj na predstoječo

adreso.

Lozi dobivaje se v Ljubljani pri slav. kranjskej eskomptnej banki, pri J. C. Luckmannu, Edv. Mahru in Jan, Ev. Bučarjevih naslednikih. (712—2)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.